

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0039/2014

28.1.2014

JELENTÉS

a Bizottságnak szóló ajánlásokkal az európai elfogatóparancs felülvizsgálatáról
(2013/2109(INL))

Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság

Előadó: Sarah Ludford

(Kezdeményezés – az eljárási szabályzat 42. cikke)

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
MELLÉKLET AZ ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNYHOZ: AJÁNLÁSOK NÉHÁNY TERVEZETT JOGALKOTÁSI JAVASLAT KAPCSÁN.....	10
INDOKOLÁS	12
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	14

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a Bizottságnak szóló ajánlásokkal az európai elfogatóparancs felülvizsgálatáról (2013/2109(INL))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 225. cikkére,– tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2., 3., 6. és 7. cikkére és az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel az európai parlamenti képviselők státúmának elfogadásáról szóló, 2005. szeptember 28-i európai parlamenti határozat¹ 5. cikkére,– tekintettel az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározatra²,
- tekintettel az európai elfogatóparancs és a tagállamok közötti átadási eljárások végrehajtásáról szóló bizottsági jelentésekre (COM(2005)0063 és SEC(2005)0267, COM(2006)0008 és SEC(2006)0079, COM(2007)0407 és SEC(2007)0979 és COM(2011)0175 és SEC(201)0430),
- tekintettel a Tanácsnak a kölcsönös értékelések „Az európai elfogatóparancs gyakorlati alkalmazásáról és a tagállamok közötti megfelelő átadási eljárásokról” tárgyú negyedik fordulójáról szóló 2009. május 28-i zárójelentésére (CRIMORG 55),
- tekintettel „A szervezett bűnözés, a korrupció és a pénzmosás problémája: megvalósítandó intézkedésekre és kezdeményezésekre vonatkozó ajánlások (végleges jelentés)” című, 2013. október 23-i állásfoglalására³,
- tekintettel az európai elfogatóparancs kibocsátásáról szóló európai kézikönyv felülvizsgált változatára (17195/1/10 REV 1),
- tekintettel a 2014–2020-as időszakra a Jogérvényesülés program létrehozásáról szóló, 2013. december 17-i 1382/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁴,
- tekintettel „Az uniós jogérvényesülésbe vetett bizalom kiépítése – az európai igazságügyi képzés új dimenziója” című, 2011. szeptember 13-i bizottsági közleményre (COM(2011)551),
- tekintettel az EU-n belüli börtönkörülményekről szóló, 2011. december 15-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel az Európai Parlamentnek a Tanácshoz intézett, az Európai Unióban fogva

---

¹ HL L 262., 2005.10.7., 1. o. (magyar nyelvű különkiadás, 19. fejezet, 4. kötet, 211. o.).

² HL L 190., 2002.7.18., 1. o. (magyar nyelvű különkiadás, 19. fejezet, 4. kötet, 211. o.).

³ Elfogadott szövegek, 2013.10.23., P7_TA(2013)0444.

⁴ HL L 354., 2013.12.28., 73. o. (magyar nyelvű különkiadás, 19. fejezet, 4. kötet, 211. o.).

⁵ HL C 168. E, 2013.6.14., 82. o.

tartottak jogairól szóló, 2004. március 9-i ajánlására¹,

- tekintettel az európai elfogatóparanccsal kapcsolatos uniós intézkedések hozzáadott értékének az Európai Parlament Európai Hozzáadott Érték Osztálya által végzett felmérésére,
  - tekintettel az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló, 2010. október 20-i keretmegállapodásra²,
  - tekintettel eljárási szabályzata 42. és 48. cikkére,
  - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A7 0039/2014),
- A. mivel az Európai Unió azt a feladatot tűzte ki maga elé, hogy polgárai számára biztosítja a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget, és mivel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 6. cikke szerint tiszteletben tartja az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat, ezáltal pozitív kötelezettségeket vállal, amelyeket a fent nevezett önkéntes célkitűzés megvalósítása érdekében teljesítenie kell; mivel az eredményesség érdekében a kölcsönös elismerés elvének a kölcsönös bizalmon kell alapulnia, amely kizárólag akkor valósítható meg, ha az Unió egészében szavatolják a gyanúsítottak és a vádlottak alapvető jogait, valamint a büntetőeljárásokban alkalmazott eljárási jogokat; mivel a kölcsönös bizalmat fokozza a képzés, valamint az igazságügyi hatóságok és a jogi szakemberek közötti együttműködés és párbeszéd, ami valódi európai igazságügyi kultúrát teremt;
- B. mivel a 2002/584/IB kerethatározat túlnyomórészt sikeresen teljesítette azon célját, hogy a tagállamok közötti hagyományos kiadatási eljárás rendszeréhez képest Unió-szerte felgyorsította az átadási eljárásokat, és a büntetőügyekben hozott bírósági határozatok kölcsönös elismerésének sarokkövét képezi, amelyet az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 82. cikkében is rögzítettek;
- C. mivel ugyanakkor működésével kapcsolatban problémák merültek fel, amelyek közül egyesek csak a 2002/584/IB kerethatározatra jellemzők, és a kerethatározat hiányosságaiból erednek – például abból, hogy az kifejezetten nem terjed ki az alapvető jogokra vonatkozó biztosítékokra vagy az arányosság ellenőrzésére –, illetve a kerethatározat nem teljes mértékű és következetlen végrehajtásából származnak; ugyanakkor más problémák a kölcsönös elismerési eszközök összességét érintik, és az uniós büntető igazságszolgáltatási terület le nem zárt és kiegyensúlyozatlan fejlődéséből származnak;
- D. mivel a bírósági intézkedések kölcsönös elismerési eszközeinek egyértelmű meghatározása és hatékony működése alapvető szerepet játszik a nemzeti ügyészségek súlyos nemzetközi bűncselekmények megakadályozására irányuló nyomozati tevékenysége szempontjából, és ezen eszközök hasonlóképpen alapvető fontosságú szerepet fognak játszani a jövőbeni Európai Ügyészség nyomozati tevékenysége

¹ HL C 102., 2004.4.28., 31. o.

² HL L 304., 2010.11.20., 47. o.

szempontjából;

- E. mivel a Szervezett Bűnözés, a Korrupció és a Pénzmosás Problémájával Foglalkozó Különbizottság (CRIM) végleges jelentésében kiemelte, hogy az arányosság elvének teljes körű tiszteletben tartásával biztosítani kell valamennyi bírósági intézkedés azonnali kölcsönös elismerését, különös tekintettel a büntetőügyekben született ítéletekre, a vagyonek Kobzást elrendelő határozatokra és az európai elfogatóparancsokra;
- F. mivel az aggályok többek között az alábbiakat érintik:
- i. a 2002/584/IB kerethatározatban és az egyéb kölcsönös elismerési eszközökben az elutasítás indokaként nem szerepel kifejezetten, hogy az intézkedés végrehajtása összeegyeztethetetlen lenne a végrehajtó tagállamnak az EUSZ 6. cikke és az Európai Unió Alapjogi Chartája („a Charta”) szerinti kötelezettségeivel;
  - ii. a 2002/584/IB kerethatározatban és az egyéb kölcsönös elismerési eszközökben nem szerepel rendelkezés a továbbra is a nemzeti jog által szabályozandó hatékony jogorvoslathoz való – a Charta 47. cikkében rögzített – jogról, ami a tagállamokban bizonytalanságot és következetlen gyakorlatokat eredményezett;
  - iii. a Schengeni Információs Rendszert (SIS II) és az Interpol figyelmeztető jelzéseit nem vizsgálják felül rendszeresen, és az európai elfogatóparancs („EEP”) visszavonása és a figyelmeztető jelzések visszavonása között nincs automatikus kapcsolat, valamint bizonytalan, hogy az EEP végrehajtásának visszautasítása milyen hatást gyakorol az EEP további érvényességére és a kapcsolódó figyelmeztető jelzésekre, így azok a személyek, akik ellen EEP van érvényben, a későbbi letartóztatás és átadás kockázata nélkül szabadon mozoghatnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségen belül;
  - iv. a súlyos bűncselekmények EEP-hez kapcsolódó és más uniós eszközökben is rendszeresen hivatkozott jegyzékét nem határozták meg pontosan, valamint olyan bűncselekményeket szerepeltetnek rajta, amelyek súlyosságáról nem rendelkeznek valamennyi tagállam büntető törvénykönyvében, és amelyek nem biztos, hogy megfelelnek az arányossági vizsgálaton;
  - v. az EEP-t aránytalan mértékben alkalmazzák kisebb súlyú bűncselekmények vagy olyan körülmények esetén, amikor kevésbé korlátozó jellegű alternatívákat is alkalmazni lehetne, és ez indokolatlan letartóztatásokhoz, indokolatlan és gyakran túlságosan hosszú – a gyanúsítottak és vádlottak alapvető jogaiba való beavatkozást eredményező –, előzetes letartóztatásban töltött időszakokhoz és a tagállami erőforrások leterheléséhez vezet;
  - vi. a 2002/584/IB kerethatározat és az egyéb kölcsönös elismerési eszközök nem határozzák meg az „igazságügyi hatóság” fogalmát, ami a tagállamokban eltérő gyakorlatokat és ennek folytán bizonytalanságot, a kölcsönös bizalom megromlását és vitát eredményezett;
  - vii. a kölcsönös elismerés eszközei hatékony bírósági felügyeletének biztosítására nem léteznek minimumszabályok, ami a jogi biztosítékok és az alapvető jogok megsértése

elleni védelem tekintetében következetlen tagállami gyakorlatokhoz vezet, ideértve azt is, hogy a bírói tévedések – például a hibás személyazonosság – áldozatait az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben (EJEE) meghatározott normákkal és az Európai Unió Bíróságának (Bíróság) állandó ítélkezési gyakorlatával ellentétben nem részesülnek kártérítésben;

- viii. elismervén, hogy az előzetes letartóztatás bizonyos feltételek között szükséges lehet, az e letartóztatásra vonatkozó minimumszabályok hiánya – többek között a rendszeres felülvizsgálat, a végső megoldásként való alkalmazás és az alternatívák mérlegelése tekintetében –, valamint az, hogy az ügy tárgyalásra való érettségét nem értékeli megfelelően, a vádlottak és gyanúsítottak indokolatlan és túlságosan hosszú előzetes letartóztatását eredményezheti;
  - ix. az Unión belül számos börtönben elfogadhatatlan körülmények uralkodnak, és ez hatást gyakorol az érintett személyek alapvető jogaira, különösen az embertelen vagy megalázó bánásmóddal vagy büntetéssel szembeni védelemhez való, az EJEE 3. cikke szerinti jogra, valamint a kölcsönös elismerés uniós eszközeinek hatékonyságára és működésére;
  - x. az EEP keretében körözött személyek számára sem a kibocsátó tagállamban, sem pedig a végrehajtó tagállamban nem biztosítanak jogi képviselést;
  - xi. a 2002/584/IB kerethatározat nem ír elő a lefordított EEP-k átadására vonatkozó határidőket, ami eltérő gyakorlatokhoz és bizonytalansághoz vezet;
  - xii. nem határozták meg megfelelően azokat a bűncselekményeket, amelyekre a kettős büntethetőség vizsgálatát már nem kell alkalmazni;
  - xiii. az Unió többi meglévő igazságügyi együttműködési és kölcsönös elismerési eszközét nem használják ki;
1. a Lisszaboni Szerződés értelmében 2014-től életbe lépő új jogi keretre való tekintettel úgy véli, hogy e jelentésnek nem kell foglalkoznia azokkal a problémákkal, amelyek pusztán a 2002/584/IB kerethatározat nem megfelelő végrehajtásából erednek, mivel e problémákat a tagállamok általi megfelelő végrehajtással lehet és kell orvosolni és a Bizottság eljárásai révén lehet és kell érvényesíteni;
  2. kéri a tagállamokat, hogy időben és hatékonyan hajtsák végre az uniós büntető igazságszolgáltatási intézkedések összességét, mivel ezek egymást kiegészítő jellegűek, ideértve az európai nyomozási határozatot, az igazságügyi felügyeletet elrendelő európai határozatot és az eljárásjogi intézkedéseket, és ezáltal bocsássanak az igazságügyi hatóságok rendelkezésére alternatív és kevésbé korlátozó jellegű kölcsönös elismerési eszközöket, és egyszersmind biztosítsák a büntetőeljárások során a gyanúsítottak és vádlottak jogainak tiszteletben tartását; kéri a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon azok megfelelő végrehajtását, illetve az EEP és az uniós büntető igazságszolgáltatási terület működésére gyakorolt hatását;
  - 3 kéri a tagállamokat és azok igazságügyi hatóságait, hogy éljenek a 2002/584/IB kerethatározaton belül (például a (12) preambulumbekzdésben) az emberi jogok és az

alapvető szabadságok védelmének biztosítására rendelkezésre álló lehetőségekkel; az EEP kibocsátása előtt mérítsék ki az összes lehetséges alternatív mechanizmust; továbbá amennyiben az EEP nyomán letartóztatásra került sor, indokolatlan késedelem nélkül dolgozzák fel az ügyet annak érdekében, hogy az előzetes letartóztatás a lehető legrövidebb ideig tartson;

4. rámutat, hogy az igazságügyi intézkedések teljes körű elismerése és gyors végrehajtása az uniós büntető igazságszolgáltatási térség létrehozása felé tett lépés, és hangsúlyozza, hogy az EEP a súlyos nemzetközi bűnözés elleni fellépés egyik fontos és hatékony eszköze;
5. úgy véli, hogy mivel a F. preambulumbekzdésben vázolt problémák egyaránt erednek a 2002/584/IB kerethatározat sajátosságaiból, illetve az uniós büntető igazságszolgáltatási terület hiányosságából és kiegyensúlyozatlanságából, a jogalkotási megoldásoknak mindkét kérdést kezelniük kell többek között a gyanúsítottak és vádlottak eljárási jogaira vonatkozó minimumszabályok, valamint az összes kölcsönös elismerésről szóló jogi aktusra alkalmazandó elveket meghatározó horizontális intézkedés kidolgozását célzó folyamatos munka révén, illetve ha egy ilyen horizontális intézkedés nem megvalósítható, vagy nem orvosolja az ebben az állásfoglalásban meghatározott problémákat, akkor a 2002/584/IB kerethatározathoz fűzött módosításokkal;
6. úgy véli, hogy a megállapított hiányosságok nemcsak aláássák a kölcsönös bizalmat, hanem társadalmi és gazdasági értelemben is nagy árat fizethetnek értük az érintett személyek, családjaik és a társadalom egésze.
7. ezért felhívja a Bizottságot, hogy ezen állásfoglalás elfogadásától számított egy éven belül – az Európai Unió működéséről szóló szerződés 82. cikke alapján –terjesszen elő a mellékletben foglalt részletes ajánlásokat követő jogalkotási javaslatokat, amelyek az alábbiakról rendelkeznek:
  - a) az „igazságügyi hatóság” fogalom eltérő értelmezéseinek áthidalása érdekében olyan eljárás létrehozása, amelynek keretében valamely kölcsönös elismerési eszközt a kiállító tagállamban szükség esetén bíró, bíróság, vizsgálóbíró vagy ügyész érvényesítheti;
  - b) a kölcsönös elismerési határozatok elfogadása esetén az arányosság ellenőrzése az összes releváns tényező és körülmény, például a bűncselekmény súlyosságának, az eset eljárásindításra való érettségének, a keresett személy jogaira – ideértve a magán- és családi élet védelméhez való jogra – kifejtett hatásnak, a költségvonatoknak és a megfelelő, kevésbé korlátozó jellegű alternatív intézkedés rendelkezésére állásának figyelembevételével;
  - c) egységesített konzultációs folyamat, amelynek keretében a kibocsátó és a végrehajtó tagállam illetékes hatóságai megoszthatják egymással az igazságügyi határozatok végrehajtásával kapcsolatos – például az arányosság értékelését, és különösen a tárgyalásképességről való megbizonyosodás céljából az EEP-t érintő – információkat,
  - d) az elutasítás kötelező indokaként való feltüntetés, amennyiben alapos okkal feltételezhető, hogy egy intézkedés végrehajtása összeegyeztethetetlen lenne a végrehajtó tagállamnak az EUSZ 6. cikke és az Európai Unió Alapjogi Chartája, különösen annak 52. cikke (1) bekezdésének értelmében az arányosság elvére figyelemmel fennálló kötelezettségeivel;

- e) a hatékony jogorvoslathoz való jog az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének (1) bekezdésével és az emberi jogok európai egyezményének 13. cikkével összhangban, például a kölcsönös elismerésről szóló eszköz elrendelt végrehajtása ellen a végrehajtó tagállamban való fellebbezés joga és a keresett személy azon joga, hogy bíróságon megtámadhatja a végrehajtó tagállam számára nyújtott biztosítékok kibocsátó tagállam általi teljesítésének elmulasztását;
- f) az EEP alkalmazási körébe tartozó bűncselekmények pontosabb meghatározása az arányossági vizsgálat alkalmazásának elősegítése érdekében;
8. felszólít az EEP használatával kapcsolatos büntetőeljárásokban alkalmazott eljárási jogokra – többek között a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogra, a büntetőeljárás során ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogra, valamint a letartóztatást követő kommunikációhoz való jogra és a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogra – vonatkozó uniós jogszabályok valamennyi tagállam általi egyértelmű és következetes alkalmazására;
9. felhívja a Bizottságot, hogy kérje fel a tagállamokat arra, hogy nyújtsanak be az EEP mechanizmusának működésével kapcsolatos átfogó adatokat, és tüntessék fel ezeket a következő végrehajtási jelentésükben azzal a céllal, hogy probléma esetén megfelelő fellépésre lehessen javaslatot tenni;
10. kéri a végre nem hajtott EEP-k rendszeres felülvizsgálatát és annak fontolóra vételét, hogy ezeket, valamint a SIS II és az Interpol megfelelő figyelmeztető jelzéseit vissza kell-e vonni; kéri továbbá az EEP-k és a SIS II és az Interpol megfelelő figyelmeztető jelzéseinek visszavonását, amennyiben az EEP elutasítására kötelező indokok, például a kétszeres büntetés tilalma (ne bis in idem), vagy az emberi jogi kötelezettségekkel való összeegyeztethetetlenség alapján került sor; kéri, hogy a SIS II és az Interpol figyelmeztető jelzések tekintetében rendelkezzenek azok kötelező jellegű frissítéséről a szóban forgó figyelmeztető jelzéshez kapcsolódó EEP végrehajtása elutasításának indokaira vonatkozó információval, illetve az Europol-akták megfelelő frissítéséről;
11. miközben hangsúlyozza a helyes eljárások – köztük a fellebbezéshez való jog – elsődleges fontosságát, kéri, hogy a tagállamok – akár kibocsátó, akár végrehajtó tagállamként – gondoskodjanak olyan jogi mechanizmusokról, amelyek biztosítják a kölcsönös elismerési eszközök működésével kapcsolatos bírói tévedésekből eredő károk megtérítését, az EJEE-ben és az Európai Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatában meghatározott normákkal összhangban;
12. felhívja a Tanácsot, hogy a nagyobb egyértelműség és jogbiztonság érdekében az európai elfogatóparancs kibocsátásáról szóló európai kézikönyv felülvizsgált változatában (17195/1/10 REV 1) határozzon meg hatnapos határidőt a lefordított EEP-k továbbítására vonatkozóan;
13. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy működjenek együtt a bírák, ügyészek és büntetőjogi védőügyvédek közötti hálózatok megerősítésében a hatékony és körültekintő EEP-eljárások lehetővé tétele érdekében, valamint kínáljanak többek között a nyelvekkel, az EEP megfelelő alkalmazásával és a különböző kölcsönös elismerési eszközök együttes alkalmazásával kapcsolatos, megfelelő nemzeti és uniós szintű képzést az igazságügyi és

jogi szakembereknek; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki az EEP-eljárásokban részt vevő védőügyvédeknek szóló és Unió-szerte könnyen hozzáférhető uniós gyakorlati kézikönyvet, és ennek során vegye figyelembe a védőügyvédek európai egyesületének ezen a területen eddig végzett munkáját, valamint egészítse ki azt nemzeti kézikönyvekkel;

14. felhívja a Bizottságot, hogy segítse elő egy kifejezetten az európai elfogatóparanccsal foglalkozó igazságügyi hálózat, illetve az európai büntető igazságüggyel és kiadatási ügyekkel foglalkozó védőügyvédek hálózata létrehozását, és nyújtson számukra, valamint az Európai Igazságügyi Képzési Hálózat számára megfelelő finanszírozást; úgy véli, hogy a Bizottság az uniós büntető igazságszolgáltatási térségben már meglévő programjai keretében képes biztosítani a megfelelő finanszírozást.
15. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy az EEP-vel és más kölcsönös elismerési eljárásokkal kapcsolatos valamennyi nemzeti ítélkezési gyakorlatot összegyűjtő, könnyen hozzáférhető uniós adatbázist, hogy elősegítse a szakemberek munkáját, valamint a végrehajtás és a felmerülő problémák nyomon követését és értékelését;
16. kiemeli a börtönkörülmények és az EEP-vel kapcsolatos intézkedések közötti összefüggést, és emlékezteti a tagállamokat arra, hogy az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 3. cikke és az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlata nem csupán negatív kötelezettségeket ró a tagállamokra – megtiltva, hogy a fogva tartott személyeket embertelen és megalázó bánásmódnak vessék alá –, hanem pozitív kötelezettségeket is előír számukra: biztosítaniuk kell, hogy a börtönkörülmények az emberi méltósággal összhangban álljanak, és hogy a fent említett jogok megsértésének esetén alapos, hatékony vizsgálatokra kerüljön sor; felhívja a tagállamokat, hogy fordítsanak kiemelt figyelmet a kiszolgáltatott személyek jogaira és általában alaposan vizsgálják meg a fogva tartás alternatíváit;
17. a kölcsönös elismerési keret eredményességének biztosítása érdekében felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a fogva tartás normáinak javítására szolgáló, uniós szinten rendelkezésre álló jogi és pénzügyi eszközöket, ideértve az előzetes letartóztatás körülményeiről szóló jogalkotási javaslatokat;
18. megerősíti, hogy ezen ajánlások megfelelnek az alapjogoknak, valamint a szubszidiaritás és az arányosság elvének;
19. úgy véli, hogy a kért javaslatoknak az uniós költségvetést érintő pénzügyi vonzatait a meglévő költségvetési előirányzatokból kell fedezni; hangsúlyozza, hogy e javaslatok elfogadása és végrehajtása jelentős költség- és időmegtakarítást eredményez mind a tagállamok, mind a polgárok számára, és ezért mind gazdasági, mind társadalmi szempontból előnyös, amint arra az EEP felülvizsgálatát érintő uniós intézkedések európai hozzáadott értékre vonatkozó értékelése egyértelműen rámutatott;
20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és a mellékelt részletes ajánlásokat a Bizottságnak és a Tanácsnak.

MELLÉKLET AZ ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNYHOZ: AJÁNLÁSOK NÉHÁNY TERVEZETT JOGALKOTÁSI JAVASLAT KAPCSÁN

Érvényesítési eljárás a kölcsönös elismerés uniós jogi eszközeinek tekintetében:

- A „kibocsátó hatóság” uniós büntetőjogban használandó meghatározása:
  - i. az adott ügyben hatáskörrel rendelkező bíró, bíróság, nyomozási bíró vagy ügyész; vagy
  - ii. bármely egyéb, a kibocsátó tagállam meghatározása szerint hatáskörrel rendelkező hatóság, feltéve, hogy a végrehajtandó intézkedés érvényességét egy kibocsátó tagállambeli bíró, bíróság, nyomozási bíró vagy ügyész igazolja az eszköz kibocsátására vonatkozó feltételek teljesítésének megvizsgálását követően.

Az arányosság ellenőrzése a kölcsönös elismerés uniós jogi eszközeinek kiállítása tekintetében:

- Egy másik tagállamban végrehajtandó határozat kibocsátásakor az illetékes hatóság az összes releváns tényező és körülmény alapján gondosan felméri a kért intézkedés szükségességét, figyelembe véve a gyanúsított vagy vádlott jogait és a kívánt célkitűzések eléréséhez megfelelő kevésbé korlátozó jellegű alternatív intézkedés rendelkezésre állását, és a legkevésbé korlátozó jellegű intézkedést alkalmazza. Amennyiben a végrehajtó hatóság okkal feltételezheti, hogy az intézkedés aránytalan, konzultációt folytathat a kibocsátó hatósággal a kölcsönös elismerésről szóló határozat végrehajtásának jelentőségéről. E konzultációt követően a kibocsátó hatóság határozhat a kölcsönös elismerésről szóló határozat visszavonásáról.

A kibocsátó és végrehajtó tagállam illetékes hatóságai közötti konzultációs eljárás kölcsönös elismerésről szóló uniós jogi eszköz esetén:

- Azon lehetőség sérelme nélkül, hogy az illetékes végrehajtó hatóság hivatkozhat az elutasítás indokaira, egységesített eljárásról kell gondoskodni, amelynek során a kibocsátó és a végrehajtó tagállamok illetékes hatóságai tájékoztatják egymást és konzultációt folytatnak egymással a vonatkozó kölcsönös elismerési eszközök vagy az érintett személyt megillető alapvető jogok védelme zökkenőmentes és hatékony alkalmazásának megkönnyítése – például az arányosság értékelése – céljából, többek között az európai elfogatóparancs esetében a tárgyalás lefolytatására való felkészültség érdekében.

Az alapvető jogokkal kapcsolatos, a kölcsönös elismerés uniós jogi eszközeire alkalmazandó megtagadási ok:

- Alapos okunk van azt feltételezni, hogy az intézkedés végrehajtása összeegyeztethetetlen lenne a végrehajtó tagállamnak az EUSZ 6. cikke és a Charta értelmében fennálló kötelezettségeivel.

A kölcsönös elismerés uniós eszközeire alkalmazandó hatékony jogorvoslatra vonatkozó rendelkezés:

- A tagállamok – a Chartával, az Európai Bíróság és az EJEB állandó ítélkezési gyakorlatával összhangban – biztosítják, hogy bárki, akinek jogai és szabadságai sérülnek valamely büntetőügyekre vonatkozó kölcsönös elismerési eszközzel kapcsolatos határozat, intézkedés vagy az eszköz alkalmazása során történt mulasztás következtében, jogosult legyen a bíróság előtti hatékony jogorvoslatra. Amennyiben ilyen jogorvoslattal élnek a végrehajtó tagállamban és annak halasztó hatálya van, akkor az e jogorvoslattal kapcsolatos végső határozatot az alkalmazandó kölcsönös elismerési szerződésben vagy jogszabályban megállapított határidőkön belül – illetve ilyen határidő meghatározásának hiányában kellő gyorsasággal – kell meghozni, annak biztosításához, hogy ne veszélyeztesse a kölcsönös elismerési folyamat célját.

INDOKOLÁS

A 2002-ben jóváhagyott, európai elfogatóparancsról szóló kerethatározat¹ (a továbbiakban „EEP-kerethatározat”) 2004. január 1-jén lépett hatályba, és a kölcsönös elismerés elvén alapuló legjelentősebb uniós jogi eszköz, amely által a kölcsönös bizalom alapján bírósági határozatokat hajtanak végre. Az EEP-kerethatározat célja az volt, hogy meggyorsítsa és megkönnyítse a gyanúsítottak és vádlottak bíróság elé állítását azáltal, hogy a régi, nehézkes, politikusok részvételével zajló kiadási eljárást egy új, gyorsabb átadási rendszerré alakítja át az igazságügyi hatóságok közötti kommunikáció segítségével. Az EEP többek között azzal könnyíti az átadást, hogy szigorú határidőket szab és korlátozza a kettős büntethetőség megtagadási okként való alkalmazhatóságát. Előírja a tagállamok számára, hogy a gyanúsítás vagy ítélet tartalmának bármiféle vizsgálata nélkül hajtsák végre a parancsot.

Bevezetése óta az EEP annak biztosítására nyújt hatékonyabb mechanizmust, hogy a határok nyitottságával ne éljenek vissza azok, akik az igazságszolgáltatást akarják elkerülni. Ugyanakkor a gyorsabb átadás azt is jelenti, hogy a gyanúsítottakat és vádlottakat nem kell többé hosszú ideig fogva tartani a kiadásig. Az Európai Bizottság három jelentést tett közzé az EEP-kerethatározat végrehajtásáról, amelyek az EEP operatív végrehajtását összességében sikerként könyvelték el, különösen a kiadás késedelmének csökkentése tekintetben (az EEP előtti átlagos egy évhez képest ez az idő körülbelül tizenöt napra csökkent a hozzájárulás megléte és mintegy ötven napra a hozzájárulás hiánya esetén)²

Mindazonáltal az összességében pozitív értékelés ellenére az Európai Bizottság által a 2002-es kerethatározat végrehajtásáról szóló mindhárom jelentés rámutat hibákra (például a gyanúsítottak és vádlottak eljárási jogainak tiszteletben nem tartása, rossz börtönkörülmények, az EEP egyes tagállamok általi állítólagos túlzott használata és az arányosság elvének figyelmen kívül hagyása) a rendszer működésében, amelyeket valószínűleg igazolnak azok a statisztikák is, melyek szerint 2005 és 2009 között 54 689 EEP-t bocsátottak ki, de csak 11 630 EEP-t hajtottak végre.³

Az EEP-kerethatározat működéséhez szükséges kölcsönös bizalom így a gyakorlati alkalmazás következményeként számos esetben megkérdőjeleződött, többek között kritika érte az EEP-kerethatározat kisebb súlyú bűncselekmények esetében történő rendszeres használatát, valamint aggodalmak merültek fel azzal kapcsolatban, hogy esetleg veszélynek vannak kitéve az egyéni jogok, annak ellenére, hogy a kerethatározat 1.3. cikke és (12) preambulumbekzdése is azon a feltételezésen alapul, hogy az alapvető jogok tiszteletben tartandók az átadási eljárás során. A tagállamok így saját nemzeti igazságszolgáltatási rendszerük elveit kezdték alkalmazni attól félve, hogy a kibocsátó tagállam alacsonyabb szintű normákat alkalmaz az eljárási biztosítékok vagy az alapvető jogok tekintetében.

E problémákat orvosolni kell annak érdekében, hogy ne sérüljön az EEP és általában a

¹ A Tanács 2009-ben a 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal módosított 2002/584/IB kerethatározata.

² COM(2011)0175 sz. dokumentum az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló 2002. június 13-i tanácsi kerethatározat 2007 óta folyó végrehajtásáról.

³ COM(2011)0175 sz. dokumentum az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló 2002. június 13-i tanácsi kerethatározat 2007 óta folyó végrehajtásáról.

büntető igazságszolgáltatással kapcsolatos uniós kezdeményezések hitelessége. Az EEP-vel kapcsolatos operatív problémáknak többféle oka van: az EEP-kerethatározat hiányos és következetlen végrehajtása, például a határidők be nem tartása; az EEP-kerethatározat hiányosságai; illetve az uniós büntető igazságszolgáltatási terület tökéletlensége és kiegyensúlyozatlansága.

Ez a jelentés nem foglalkozik az EEP-kerethatározat hiányos és következetlen végrehajtásából eredő problémákkal, mivel ezek kezelése az Európai Bizottság feladata, és nem uniós jogalkotási reform útján kell megoldani.

Az EEP-kerethatározat hiányosságaiból adódó problémák nem feltétlenül egyedien erre az intézkedésre jellemzőek, hanem bizonyos mértékig megegyeznek az egyéb kölcsönös elismerési eszközökre jellemzőkkel, ezért kapcsolódnak továbbá az uniós büntető igazságszolgáltatási terület tökéletlenségéhez és kiegyensúlyozatlanságához is. Egyes tagállamokban, például az Egyesült Királyságban és Lengyelországban történtek nemzeti szintű, az EEP-t érintő jogi vagy jogszabály-módosítások a célból, hogy megoldják például az arányosság problémáját, de fennáll annak kockázata, hogy a tagállamok közötti továbbra is fennmaradnak eltérések, sőt ezek akár növekedhetnek is. Az olyan, nem kötelező erejű szabályok („soft law measures”), mint a „European Handbook on how to issue a European Arrest Warrant” (Európai kézikönyv az európai elfogatóparancs kibocsátásáról) segítenek ugyan, de nem oldották meg az összes problémát. Ezért szükségesnek ítélt az uniós szintű jogalkotási intézkedés az EEP és más kölcsönös elismerési eszközök működésének megreformálása és az európai uniós büntetőjogi térség jobb egyensúlyának biztosítása céljából.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	13.1.2014
A zárószavazás eredménye	+ : 46 - : 4 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Jan Philipp Albrecht, Roberta Angelilli, Edit Bauer, Rita Borsellino, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Salvatore Caronna, Philip Claeys, Carlos Coelho, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Ioan Enciu, Frank Engel, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Monika Flašíková Beňová, Kinga Gál, Kinga Göncz, Sylvie Guillaume, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Svetoslav Hristov Malinov, Clemente Mastella, Véronique Mathieu Houillon, Anthea McIntyre, Nuno Melo, Roberta Metsola, Louis Michel, Claude Moraes, Carmen Romero López, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Nils Torvalds, Kyriacos Triantaphyllides, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Tatjana Ždanoka, Auke Zijlstra
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Monika Hohlmeier, Ulrike Lunacek, Jan Mulder, Carl Schlyter